

מסורת הש"ס

(א) פירי היטוב מגילה ה.א.
(ב) לקמן ח.א. ג) לקמן ח.
(ד) ומוספתא פ"א לקמן ח.א.
(ה) כס"א: ושעה אחת, (ו) שנה
הוא י"ב חדש כ"ל י"ב
ופשטותה הוא י"ב.

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הנהגות הב"ח

[illegible]

הגהות התוספות

1. צ"ל העולם. 2. צ"ל הרחיב
כחבאן. 3. צ"ל ולעולם. 4. צ"ל
חמש מאות שנה.

פי' הרא"ש

ואימא שנה, שפעמים צריך
למלאות חסרון השנה בימים
יש פעמים השנה היא שני
ימים ופעמים שניד ופעמים
שנה וזה מצי לשנויי
חפשת מרובה לא חפשת שנה
מי מניין לימים אין משלימין

השנה בימים כי החדש
משלימים אותה בחדש שפע
שנת הלבנה לשנת החמה ו
בכל שנה ימים להוסיף על
חדשי ומצמי ירג'ל ואם
פשוטה שנה יהיה מעוברת
ומשמע שקיבל עליו נדירות
העולם וכיון דמצמיא לתרת
יום אין נזר פחות ל' יום
ארור נזר כמאז ונר

(א) וכן מבשרי במגילה דף כ. (ב) מסופר לשון רבינו שאין נראה דגרים ולהיו כל יומא דיומא חד דדיר ולי"ע.

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

יהיה שג"ג ופעמים שג"ד
 (ג) הכא כתיב עד מלאת
 הכי אמרין דבשליש של
 ן לה לימים אלא לחדשים:

(א) ואפילו אמר הריני נזיר יום אחד
הרי זה נזיר ל' יום לפי שאין נזירות
פחותה משלשים. ואם שאמר הריני נזיר
אחת גדולה אפילו אמר ששהא גדולה
מיאמר ועד סוף העולם הרי זה אינו
נזיר אלא שלשים יום כדאמר בגמ' דא'
אמר הכי משמע דאמר אריבא עליה
הדא נזירות שלשים יום^א ומתבאר עד סוף
העולם: **גמ'** דאס' **ע' מהלך** עד
אזנן קבוע פחות משלשים יום **הרי זה**
נזיר שלשים יום. דלעולם אין נזירות
פחות משלשים. ואס' יום משם עד מקום
פלוגי יותר ממאה ל' יום כגון ארבעים
יום וא' יום דאמר זה נזיר כמני היום
יהיה כמאן דלעולם הריני נזיר עד מ' יום
או עד י': **ואמאי איבא הכא גמי**. כ'
אמר מיכן ועד מקום פלוגי **ה' דנשמע**
כמאן דאמר אריבא ליה הדא מילתא
דנזירות שלשים יום מנהאן ל' דמלכא
ועד מקום פלוגי: **אמר י' רבא**. התם
ליכא למימר הכי דנשהויין בדרך
כבר עסקינן דהואיל והאיכא בדרך
וקאמח דמלכא ועד מקום פלוגי מוכחא
מילתא דלעולם דליה נזיר כל זמן
שיהא בדרך קאמר ועוד כיון דההויק
בדרך ליכא למימר דאריבא ליה מילתא
י' כדמכאן ועד מקום פלוגי דהא חזינן
י' דלא אריבא ליה דרך דההויק דהא
כבר: וקפדין אמחינן גופא דמכאן
ועד מקום פלוגי ולהוי כל פרסא ופרסא.

חד מירות דלמא האי דקאמר מחן
ועד מקוס פלוני כל מנין פרסאות
טו מאכאן ועד מקוס פלוני קבל עליו
מירות של (ד) י' שלשים ויהא מגלה
בסוף כל שלשים (כ) יציא גשה בהמות
ואי הוה עד היום מאה פרסאות ליהוי
מיר מאה פרסאות: וליהוי כל אוונא
ואוונא. דליכא ממקוס פלוני עד כאן

כאלו קבל עליהם חלק מיריות לכל אולגה
איוותם יש מחלוקת ועד מקום פלוג דבכ
אדם קונטרס"ד ובמו תנא פלוג י
ובשבע ראש"ד הרי (אם) ניר נלוגס
קיופא. כגון מחלוקת דמקום פלוג
עליהם חלק מיריות אריכתא (אם) עד
או עד חלק שנים אין או מיר עד
כל ימיו. איכא חילוק דלים איך קיופא
עלי כמין שבע ראש"ד (אם) ויהא מגלגל
קיבל עליו מיריות הרבה ולכן מגלגל
כל הוא איכא לחימה דמיריות או
מיריות אלא ניר מיריות רבות וכל

פה
 דמיון קהל יום אחד ללו משום
 אחר היום ולעולם לא מופסקי מהד
 ברא אחר תהא לך לאקשוי בולי האיר
 דהא קאמר אחת דמשמע דתא ניוורו
 ועד סוף העולם (טו) אבל היא ד
 דאיכא מאותו מקום עד אותו מקום
 לאשונה וכו' דהר ואמר תייל אחד
 אחר הריני נזיר אחד עליו
 שלש (טז) ואמר אחר הריני נזיר
 ליתני חדא וזמנה דענא לאחריני: (יז)
 הריני נזיר חילא עליה מירוש (יח)
 הריני נזיר יום אחד דהיינו (יט) עליה

ים ממלאים אותו ופעמים מחסרין ומן זה יציעו
 ימים מעברין אותה ומוסיפין עליה כדאמר רבנן
 המים הם שיעי מזה ימי החמה על ימי הלילה
 בשנת הלילה להשוותן לשנת חמה. אינן חדשים אהה כ
 מן קדם מיום האלו על שנה מזה חדש שעשה
 ואינו מזה יום לשנה האחרת על ימי ששמי
 על שם עולם. אינא לי כל. נזירות אהה שקבלת
 הדבורה הכי הוה דתסם וזוהי הלך: מחת מלי ימי
 אהי יתר הרז הוא נזיר ומסמאן להם: הכא נמי אי
 מלני: התחזיק בדרין וסמאמא בי היסמא סמאמא

D-51

ואימא שנה מי מנינן ליומי והא ^(ב) דקיסרי אמרי *מנינן שאין מונינן ימים לשנים שנאמר 'לחדשי השנה החדשים מחשבון לשנים ולא ימים לשנים: **מתני'** אמר הריני נזיר אחת גדולה הריני נזיר אחת קטנה אפילו מכאן ועד סוף העולם נזיר שלשים יום: **גמ'** אמאי והא מכאן ועד סוף העולם קאמר הכי קאמר אריבא לי הדא מילתא כמכאן ועד סוף העולם תנן ^(א) הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני אומרים כמה ימים מכאן ועד מקום פלוני פחות משלשים יום נזיר שלשים יום ואם לאו נזיר כמנין הימים ואימא אריבא נמי אריבא לי הא מילתא כמכאן ועד מקום פלוני אמר רבא 'שהחזיק בדרך וליהוי כל פרסה ופרסה אמר רב פפא באתרא דלא מני פרסי וליהוי כל אוונא ואוונא מי לא תנן ^(א) הריני נזיר כעפר הארץ וכשער ראשי וכחול הים הרי זה נזיר עולם ומגלח אחד לשלשים יום כל מילתא דאית ביה קיצותא לא קתני והתניא ^(א) הריני נזיר כל ימי חי' הריני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה נזיר עולם ^(ב) אלא נזיר לעולם רבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו גבי יומי נמי הא כתיב 'ויהי ערב ויהי בקר יום אחד התם לאו דמפסקי מהדרי הוא מאי קאמר יממא וליליא חד יומא הוא ולעולם לא מפסקי מהדרי רבא אמר למא לך אקשווי כולי האי שאני התם דאמר קתני הריני נזיר חת: **מתני'** 'הריני נזיר ויום אחד הריני

נזיר ושעה אחת הריני נזיר אחת ומחצה ה"ז
כל הני צריכי דאי תנא הריני נזיר ויום אחד הכ
אמטו להכי קמני תרתין אבל הריני נזיר ושע

ז' הו עשרים אונות ליחיד בכל עשרים של שלשים שלשים
 קום מו אוני מחו של כך שכול תליון לכך ונשם השר
 (ע) וכו תחנה מי ישינה וימה (ג) ימי לא תנ.
 נגלה אחת לשלשים יום דמשמע דלמה הרי עז מירוח
 קתי דליהו כמאן דמקבע דמירוח מירוח שיהא מנגלה
 פלוג: וספיקא. וספיקא הריני נזיר כל ימי חיי וכו' (ו)
 יהא מנגלה כסוף (ז) השלשים: אלא נזיר לשלום. דכחא
 נגון כשיעור ראשי וספוק הים דאין לדבר קצבה איכא
 אחת לשלשים יום: (י) ארבע אחר שלשים עצום הואיל ומו
 אחת לשלשים אכל (יא) אונות וספי ליכא למירח הכי דהא
 תא קיבל עליו כשיעור הימים שמין עד מקום פלוג:
 ימי מירוח של (כ) שלשים דהא יומי מוספקי ממדדי דכח
 פסקי ממדדי אלא הו דקאמר שיהא יום אחד (כא) דקדיקא
 ומוסא הו ליכא למירח דמאמרין אלא חזי מירוח אחר
 אני בסס. טעמא מאי אחר כמ"ד אריכא לי מילתא (כב) דהו
 אלא בלדד דקאמר והואיל דקאמר דלא לא אפשר דלמי
 וזי מיק ועד מקום פלוגי לוי אחר אחר דלא לא אפשר דלמי
 ז' ארבע אחר (כג) אחר הריני נזיר ויום אחד. (כד) נזיר שמי נזירות
 עשה אחת או אחת ומחנה שגזירות חילל עליה נזירות שמי
 אחת או חור ואמר ומחנה חל עליו נזירות שניה אחר
 שמי אלא כמנין הימים שקבל עליו: גב' (כז) נחם לי לא
 י. דהי אמי הריני נזיר ויום אחד הו אמניא דהא הכא
 דר ואמר ויום אחד אדעמא דנזירות אחריתי קאמר ליה לא
 ימי נזירות שלשים: אכל כי אחר הריני נזיר ושעה אחת.

[illegible]

3

לד א מ"א מ"א מהלכות
קדוש החדש ה' ב:
לח ב מ"י פ"ג מהל' מנחות
הלכות א קמח לאוין רמג:
לו ג ד מ"י שם הלכות ה:
לז ה מ"י שם הלכות יא:
לח ו מ"י שם הלכות ח:

תורה אור השלם

1. החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם
לחדשי השנה:
שמות יב ב
2. ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד:
בראשית א ה

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] בתום ד"ה שנים מי מניין
לימים כחמיה (וישיעיה הוא
וסי') נ"ב ושיעריא הוא כל"ל
ועי' א"מ:

לעזי רש"י

קונטריויד"א. חבל ארץ.

מוסף רשי

[illegible]

פי' הרא"ש (המשך)

ולימא כל פרסה ופרסה ו
 נזיר אבאבד עד סוף חול
 קיור דנמיא דקוביל על
 מצנ דנזיר דמגן ארמא
 עד מקום עליון ארמא
 וכשע' עשר און און און
 לאחור עד קרשית דנזיר
 להוי כל (כ) אונא אונא
 חור נזיר און עד סוף
 מ'מ נזיר חולק' חולק' חולק'
 ונמא שקביל עליון נזיר
 חולק' חולק' חולק' חולק'
 ראשי חולק' חולק' חולק'
 עד נזירות חולק' חולק'
 ומכל כל ל' און ומכל
 קרנבזיו: כל מלחא
 ליה קיצואל און חולק'
 עד קצבה כמו אבאבד
 מקום עליון על אמרי
 עליון נזירות חולק' חולק'
 שסבאבד עד אונא חולק' חולק'
 עד תער חולק' חולק' חולק'
 עד קצבה חולק' חולק' חולק'
 עד נזירות חולק' חולק'
 חולק' חולק' חולק' חולק'
 נזיר ש' און כלל און
 און און און און און
 עד חולק' חולק' חולק'
 דנמיא דקוביל עליון חולק'
 כנפיו ארמא און חולק'
 כנפיו און עד חולק' חולק'
 דאיה ליה קיצואל חולק'
 ח'ק' חולק' חולק' חולק'

אמר הריני נזיר כל ימי חיי
שנה או אלף שנים אעני
יבן חדא נזיר קיבל עליו: שא
ועד מקום פלוגי סדנא דאורי
דקצני הריני נזיר אחת אפירי
חת קטנה אחת קאי נמי אפירי
מלחא כמבאן ועד סוף העול
(הנזירות) הלשונות שאמר קי
נזירות אחד וכי אמר חו כי
ל' יום דיום א' חשוב